

Endüstriyel Tasarım Eğitiminde Temel Tasarım Dersi Örneği ve Öğrenme Çıktılarının Değerlendirilmesi

An Example of Basic Design Course in Industrial Design Education and Evaluation of Learning Outcomes

Deniz EKMEKÇİOĞLU *

Makale Bilgisi

Geliş: 11.10.2023

Kabul: 13.05.2024

Doi:

10.20296/tsadergisi.1374142

Anahtar Sözcükler:

Endüstriyel Tasarım

Temel Tasarım Dersi

Tasarım Eğitimi

Öğrenme Kazanımları

ÖZET

Endüstriyel tasarım eğitiminde "Temel Tasarım" dersinin önemi birçok akademik çalışmada belirtilmiştir. Türkiye'deki endüstriyel tasarım programları incelendiğinde, temel tasarım dersinin programların ilk senelerinde yer almaktadır. Bu ders, endüstriyel tasarıma giriş dersi ile birlikte, sayısal ağırlıklı eğitim sisteminden gelen öğrencilerin tasarım düşünce ve uygulama yapısıyla tanıştıkları bir süreç olarak ele alınmaktadır. Bu süreçte özellikle temel tasarım ilkeleri ile düşünebilme, fikirlerini iki ve üç boyutlu olarak ifade edebilme bilgi ve becerileri kazanımı beklenmektedir. Çalışmanın amacı, endüstriyel tasarım eğitimi çerçevesinde temel tasarım dersi çıktılarının incelenmesi ve öğrencilerin ders çıktıları üzerinden kazanımlarının değerlendirilmesidir. Çalışmada örnek durum olarak Ondokuz Mayıs Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü'nde Temel Tasarım dersini alan öğrenciler ele alınmıştır. Ders içeriğinde yapılan konu sunumları, öğrenci çalışmaları ve değerlendirmeleri çerçevesinde, öğrencilerin ders çıktılarını irdelemeleri sağlanarak dersten elde edilen öğrenci kazanımları ölçülmüş ve öğrencilerin bu dersten edindikleri kazanımları öğrenme çıktılarından bağımsız olarak değerlendirilmeleri sağlanmıştır. Araştırma kapsamında iki dönemlik ders planına sahip olan Temel Tasarım dersini alan 50 öğrenciye çoktan seçmeli ve açık uçlu sorular içeren iki aşamalı anket uygulanmıştır. Ankette öğrencilerin ders öğrenim çıktıları üzerinden en güçlü ve en zayıf çıktıları değerlendirmeleri istenerek ders kapsamında önerilerine yer verilmiştir.

Article Information

Submission: 11.10.2023

Acceptance: 13.05.2024

Doi:

10.20296/tsadergisi.1374142

Key Words:

Industrial Design

Basic Design Course

Design Education

Learning Outcomes

ABSTRACT

The importance of "Basic Design" courses in industrial design education has been stated in many academic studies. When the industrial design programs in Turkey are examined, the basic design course is included in the first years of the programs. This course, together with the introduction to industrial design course, is considered as a process in which students coming from a numerical-oriented education system are introduced to the structure of design thinking and practice. In this process, students are expected to acquire the knowledge and skills to think with basic design principles and to express their ideas in two and three dimensions. The study aims to examine the basic design course outcomes within the framework of industrial design education and to evaluate students' achievements through course outcomes. In the study, students taking the Basic Design course at Ondokuz Mayıs University, Department of Industrial Design were taken as a case study. Within the framework of the subject presentations, student studies, and evaluations made in the course content, the student achievements obtained from the course were measured by enabling the students to examine the course outcomes and it was ensured that the students evaluated their achievements from this course independently of the learning outcomes. Within the scope of the research, a two-stage questionnaire containing multiple-choice and open-ended questions was applied to 50 students taking the Basic Design course, which has a two-semester course plan. In the questionnaire, students were asked to evaluate the strongest and weakest outcomes over the course learning outcomes, and their suggestions were included within the scope of the course.

Atf için

Ekmekçiöğlü, D. (202X). Endüstriyel tasarım eğitiminde temel tasarım dersi örneği ve öğrenme çıktılarının değerlendirilmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 28(2), 579-592. doi: 10.20296/tsadergisi.1374142

* Doktor Öğretim Üyesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Endüstriyel Tasarım Bölümü, Samsun, deniz.ekmekcioglu@omu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2772-5784>

GİRİŞ

Endüstriyel tasarım eğitiminde “Temel Tasarım” dersinin önemi, çeşitli akademik çalışmalarda belirtilmekle birlikte, bu dersin alana özgü planlanma gerekliliği bulunmaktadır. Bu ders farklı alanların müfredatlarında yer almasına rağmen birbirine benzer ders içeriklerine sahip olduğu gözlemlenmektedir. Bu farklılıklar çerçevesinde dersin yer aldığı müfredat bağlamında özelleşmesi ve gelişimi üzerine çok az sayıda çalışma bulunmaktadır. (Denel 1981; Akbulut, 2014; Seylan 2019). Ayrıca temel tasarım dersinin öğrencilere kazandırdığı kazanımlar, endüstriyel tasarım eğitime katkısı ve uygulanış yöntemi, yaratıcılık, algı ve tasarım dili gibi tasarım girdilerinin uygulanması nedenleriyle eleştirilmekte, müfredat güncellemesine ihtiyaç olduğu belirtilmektedir (Bayırlı, 2015). Endüstriyel tasarım eğitiminin özellikle son 20 yıldaki dönüşümü de göz önüne alındığında, temel tasarım dersinin görsel organizasyon ve ifade yeteneği çıktıları üzerinden oluşan içeriğinin güncellenmesi gerekliliği öğrenciler aracılığıyla da gözlemlenmektedir.

Temel tasarım dersi, 20. Yüzyılın ilk yarısında sanat ve tasarım disiplinlerini kapsayıcı uygulamalı bir eğitim modeli ve kuramsal çerçeve ortaya koymuş olan Bauhaus okulu ve benzer eğilimler taşıyan avant-garde ekollerin mirası olarak ortaya çıkmıştır (Kavas vd., 2016). Genel olarak ders içeriğinde uygulamalı bir eğitim ile bilgi, beceri ve duyarlılık kazandırılması amaçlanmaktadır (Akbulut ve Kesdi 2017). Benzer şekilde tasarım eğitimi müfredatı da tasarım bilgisini, tasarım becerileri ve teknik altyapıyı geliştiren derslerden oluşmaktadır (Demirbaş, Demirkan, 2003). Teymur (1998), temel tasarım eğitiminin alanlara özgü kurgulanması gerektiğinden bahsetmektedir. Bu çerçevede çalışmanın motivasyonu, endüstriyel tasarım alanı özelinde kurgulanan ders içeriği ve çıktılarının dersin en önemli paydaşları olan endüstriyel tasarım öğrencileri tarafından değerlendirilmesi üzerine şekillenmektedir.

Türkiye’deki endüstriyel tasarım programları incelendiğinde “Temel Tasarım” dersi, programların birinci senesinde sayısal ağırlıklı bir eğitim sisteminden gelen öğrencilerin, endüstriyel tasarıma giriş dersi ile birlikte tasarım düşünce ve uygulama yapısı ile tanıştıkları ve alışık oldukları öğrenme ve uygulama sisteminden tasarım eğitim sistemine uyum sağladıkları bir geçiş süreci yaşadıkları gözlemlenebilmektedir. Özellikle bu süreçte temel tasarım ve görsel organizasyon öge ve ilkeleri ile düşünme ve fikirlerini iki ve üç boyutlu olarak ifade edebilme bilgi ve becerilerini elde etmeleri beklenmektedir (Akbulut vd., 2019). Bu kapsamda çalışmanın amacı, endüstriyel tasarım müfredatı için kurgulanan bir temel tasarım dersinin çıktılarının iki dönemlik bir süreçte izlenmesi ve öğrencilerin tasarım eğitimi kazanımlarını değerlendirmelerinin sağlanmasıdır.

Bu bağlamda araştırmanın temel amacı, endüstriyel tasarım eğitimi çerçevesinde temel tasarım dersinin değerlendirilmesidir. Bu kapsamda, dersin öğrenme çıktıları doğrultusunda öğrencilerin ders çıktı kazanımları, öğrenim çıktılarından bağımsız derste elde edilen en güçlü ve en zayıf kazanımlar ile birlikte temel tasarım dersi öğrenim çıktıları çerçevesinde ders içeriğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmada Ondokuz Mayıs Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü öğrencileri örnek durum olarak ele alınmıştır. Çalışmaya 50 öğrenci katılmış olup, öğrencilere iki dönemde gerçekleştirilen temel tasarım dersi sonucunda uygulanan iki aşamalı anket uygulaması sonuçları ile yorumlanmıştır.

TEMEL TASARIM EĞİTİMİ

Endüstriyel tasarım mesleğinin kapsamındaki genişleme, örgün tasarım eğitiminde verilen bilginin kapsamını da genişletmekte ve müfredatın teorik ve metodolojik temelini yeniden ele alınmasını gerektirmektedir. Genel olarak, tasarım programlarının müfredatı, belkemiği olan stüdyo dersleri ile tasarımın metodolojik, teknik ve kültürel yönlerine odaklanan diğer derslerden oluşmaktadır. Stüdyo dersleri, tasarım eylemi için pratik beceriler sağlamaktadır. Bu stüdyolar arasında temel tasarım, neredeyse tüm tasarım müfredatlarında yer alan genel temel ders olarak konumlandırılmaktadır (Akbulut vd., 2019). Endüstriyel Tasarım eğitiminde stüdyo dersleri, Temel Tasarım ile birlikte sonraki yıllardaki stüdyolar da dahil olmak üzere, geleneksel sınıf ortamından farklıdır. Klasik eğitmen merkezli ortamın aksine öğrencilerin fikir alışverişinde bulunabileceği,

eğitmenlerden ve diğer öğrencilerden eleştiri ve geri bildirim alabileceği interaktif bir ortam olarak eğitim sistemi içerisinde yer almaktadır (Güngör, 2005).

Bauhaus öncesi, pragmatist felsefenin geliştiği coğrafyada, sanat ve mimarlık eğitiminde eyleme dayalı bir Temel Tasarım anlayışı ortaya çıkmıştır. Bu anlayış Arts and Crafts akımı ile birlikte oryantalist akımların estetik anlayışından oluşan iki boyutlu görsel çalışmalar içermektedir (Özkar, 2011). Bauhaus'ta ortaya çıkan temel tasarım kavramı, tasarım eğitimi üzerinde kalıcı bir etki yaratmıştır. Birçok sanat okulu ve tasarım programı, özellikle 1960'larda, Bauhaus'u ve temel tasarım kavramını örnek alan bir müfredat benimsemiştir (Houghton, 2016). Bu müfredat, tüm sanat ve tasarım öğrencileri için gerekli olduğuna inanılan bir alt yapı sağlamayı amaçlamaktadır (Houghton, 2016). Bauhaus'tan çıkan anahtar kavramlardan biri, temel ilkelerin keşfedilmesini ve tasarımda güçlü bir zeminin geliştirilmesini vurgulayan temel tasarım fikriydi. Temel ilkeleri ve güçlü bir temeli vurgulayan temel tasarım kavramı, dünyanın dört bir yanındaki sanat ve tasarım okulu müfredatlarını etkilemiştir (Houghton, 2016). Bauhaus, teknolojik yenilikleri ve disiplinler arası yaklaşımları teşvik ederek renk eğitimi ve mimarlık alanını da etkilemiştir (O'Connor, 2021; Huang vd., 2020).

Bauhaus'tan sonra temel tasarım kavramı tasarım eğitimi üzerinde önemli bir etkiye sahip olmaya devam etmiştir. Bauhaus'un deneysel çalışmaları, özellikle de Johannes Itten tarafından sunulan "Temel Tasarım" dersi, öğrencilere çizgi, şekil, renk ve doku gibi tasarım öğelerinin yanı sıra kompozisyon ve görsel algı ilkelerini kapsamlı bir şekilde anlamalarını sağlamayı amaçlayarak modern tasarım eğitimini etkilemiştir (Cross, 1990). Bauhaus tarafından ortaya konan temel tasarım kavramı, disiplinler arası yaklaşımları, teori ve pratiğin entegrasyonunu ve tasarım ilkelerinde güçlü bir temelin geliştirilmesini vurgulayarak modern tasarım eğitimini şekillendirmeye devam etmektedir (White-Hancock, 2022).

Tasarım stüdyosu dersleri arasında temel tasarım, öğrencilerin tasarım konusuyla ilk karşılaştığı derslerden biri olması sebebiyle önem taşımaktadır (Akbulut, 2014). Temel Tasarım kavram olarak, Bauhaus'ta öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeylerini belirli bir noktaya getirmeyi, öğrencilerin kişisel özelliklerini tanımlarına yardımcı olmayı, yargılarını denetlemeyi ve önyargılardan kurtarmayı amaçlayan bir disiplin tanımını desteklemektedir (Seylan, 2019). Lang (1998) Bauhaus ile ilişkilendirerek günümüz koşullarına göre öğrencilerin yeteneklerini geliştirmelerini, problemleri yaratıcı bir şekilde tespit edip çözmelerini ve çevrelerinden ve çevrelerindeki işlerin nasıl yürüdüğünden haberdar olmalarını sağlamayı temel tasarım eğitiminin üç ana amacı olarak belirtmektedir. Seylan (2019) ise Temel Tasarım dersinin amacını, öğrenciyi problem ile karşı karşıya getirerek, çözüm yollarında analitik çözümlene, diverjant (iraksak) düşünme, problem çözümünde sezgisel yaklaşım ve konsantrasyon yeteneğini geliştirerek yaratıcı sorun çözüme özgün yöntemler geliştirilmesini, kendi duyuşsal ve bilişsel süreçlerinin işleyiş biçimini kavramasını sağlamak olarak ele almaktadır.

Sanat ve tasarım bölümlerinin müfredatlarının ilk yıllarında, uzmanlık alanları ne olursa olsun, her zaman temel tasarım adı verilen ve görsel dilin gramerini ele alan bir ders vardır (Akbulut vd., 2019). Bu görsel dil, tasarım yaratımının temelini oluşturur ve bir tasarımcının görsel organizasyon yeteneğini geliştirebilmesi için görsel organizasyon ilkeleri, kuralları ve kavramları hakkında bilgi sahibi olması gerekir (Wong, 1993). Temel tasarım dersi tasarım içeriğinde değerlendirildiğinde öğrencilere; görsel bir organizasyon oluşturmayı, yaratıcı problem çözme sürecini kurgulamayı, form ve içerik üzerinde tanımlamalar yaptırmayı hedefler (Lauer ve Pentak, 2011). Dersin işleyişi genel anlamda üç aşamada ele alınmaktadır; birinci aşamada tasarım alanlarına özgü temel beceriler kazandırılmaya çalışılırken ikinci aşama yine bu alanlara uygun profesyonel tutum geliştirilir. En önemli ve zor olan üçüncü aşamada ise öğrencinin kendi değer yargılarını, sınıftaki tartışmalar, kritikler, sunumlar ve jüri değerlendirmeleri aracılığıyla oluşturması hedeflenir (Denel, 1998). Genel olarak, ders müfredatı; tasarım öğeleri (nokta, çizgi, yön, boyut, şekil, değer, doku, renk), görsel algı (organizasyon ilkeleri, yakınlık ilişkisi, benzerlik, şekil özellikleri, şekil-zemin ilişkisi), tasarım ilkeleri (tekrar, uyum, karşıtlık, kavram, denge, birlik, hegemonya) ve uzay, form ve geometri (iki ve üç boyutlu kavramlar) konu başlıklarından oluşmaktadır (Gürer, 1998).

YÖNTEM

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü'nde gerçekleştirilen çalışmada, 2022-2023 akademik yılı Temel Tasarım I ve Temel Tasarım II dersleri vaka çalışması olarak seçilmiştir. Araştırma, ders içeriğindeki konu sunumları, çalışmalarını ve değerlendirmeleri dersi alan öğrenciler aracılığıyla analiz ederek temel tasarım dersinin öğrenme çıktıları değerlendirilmeyi amaçlamıştır. Temel tasarım dersine kayıtlı 50 kişiden oluşan birinci sınıf endüstriyel tasarım öğrencilerine iki dönem boyunca edindikleri ders öğrenim çıktıları üzerinden 10 seçmeli soru ve 3 açık uçlu sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Araştırma öncesi ilgili etik kurul izinleri alınmıştır. Öğrencilerle yapılacak anket çalışması öncesinde araştırma çerçevesinde katılımcı öğrencilere bilgi verilmiş, anket amacı belirtilmiştir. Araştırma güz ve bahar dönemlerinde yer alan Temel Tasarım I ve Temel Tasarım II derslerinin çıktıları kapsayacak şekilde Bahar dönemi sonunda gerçekleştirilmiştir.

Anket çalışması temel olarak iki kısımdan oluşmaktadır. Öncelikle öğrencilerin üniversite öncesi temel sanat, tasarım veya çizim eğitimini sorgulamaktadır. Birinci kısımda temel tasarım dersi çerçevesinde belirlenen on öğrenme çıktısının öğrenciler tarafından kazanımları değerlendirilmektedir. İkinci kısımda ise üç açık uçlu soru ile öğrenme çıktılarından bağımsız olarak temel tasarım dersinde edinilen güçlü yanlar, zayıf yanlar ve öneriler değerlendirilmektedir. Seçmeli sorular, Gray (2004) tarafından önerilen yaklaşımı izleyerek, öğrencilerin öğrenme çıktıları çok zayıf, zayıf, orta, güçlü veya çok güçlü olarak derecelendirmelerine olanak tanıyan 5'li Likert ölçeği kullanılmıştır. Açık uçlu sorular, dersin en güçlü ve en zayıf çıktıları belirlemeye ve iyileştirme önerileri toplamaya odaklanmıştır. Açık uçlu sorulara verilen yanıtlar Patton (2014) tarafından özetlenen metodoloji kullanılarak kodlanmış ve yorumlanmıştır. Bu araştırma tasarımı, öğrencilerin temel tasarım dersindeki algıları ve deneyimleri hakkında içgörü kazanmak için öznel verilerin toplanmasını ve analiz edilmesini içerdiğinden nitel araştırma ilkeleriyle uyumludur. Likert ölçekli soruların ve açık uçlu soruların kullanılması, öğrencilerin değerlendirme ve önerilerinin kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlamaktadır.

OMÜ ENDÜSTRİYEL TASARIM BÖLÜMÜ TEMEL TASARIM DERSİ İÇERİĞİ

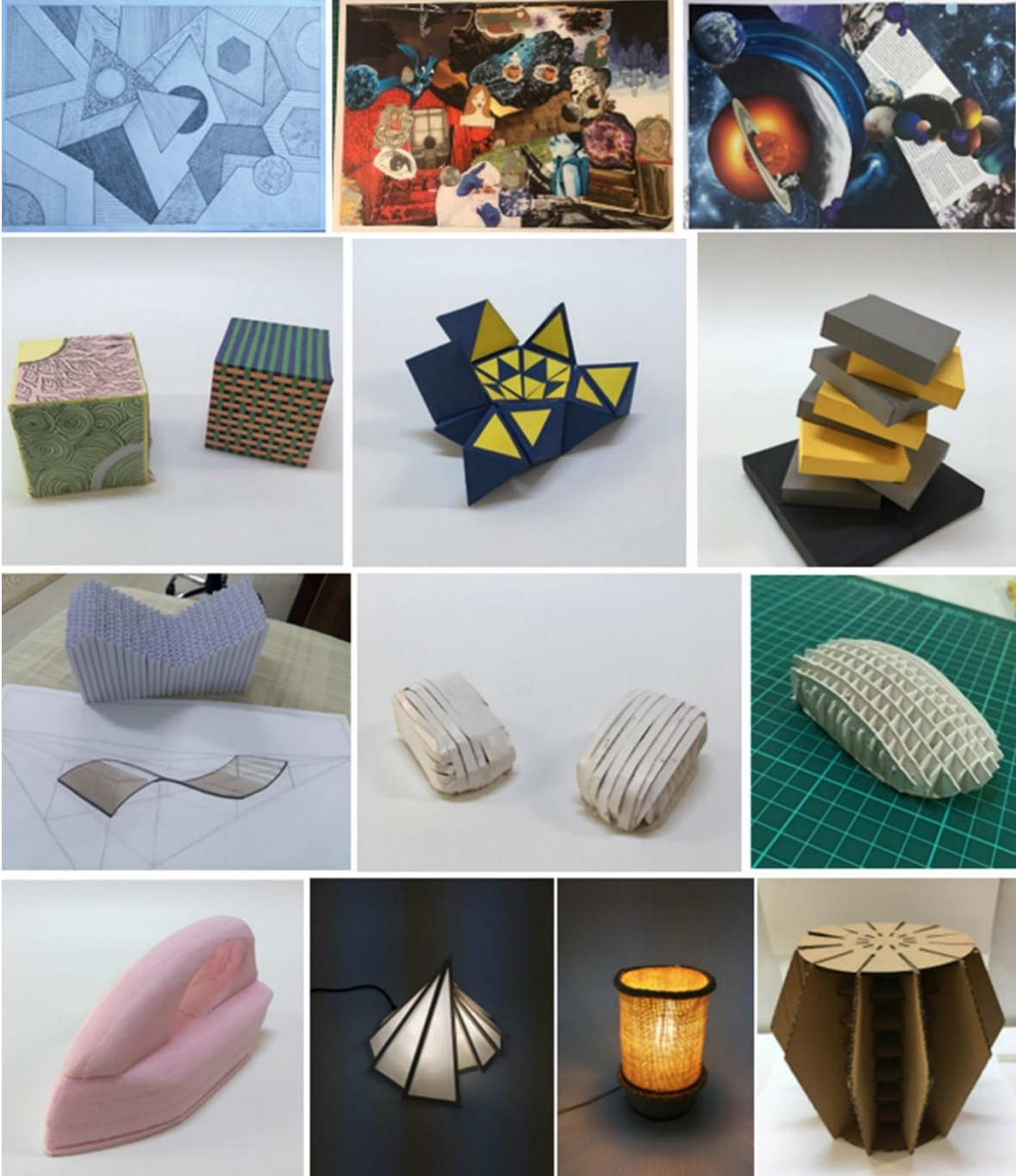
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü Temel Tasarım dersi incelendiğinde, her iki dönem için de program çıktıları çeşitli bilgi ve becerileri kapsadığı görülmektedir. Bunlar arasında gözlem, problem tanımlama, ayrıştırma ve çözme, tasarım dili öğelerini ve ilkelerini görselleştirme, tasarım sürecini planlama ve yönetme, tasarım fikirlerini farklı iletişim araçları ve yöntemleri kullanarak iki ve üç boyutlu olarak ifade etme yer almaktadır (URL-1). Bu çerçevede Temel Tasarım I ve Temel Tasarım II dersleri için öğrenme çıktıları ise şu şekilde belirlenmiştir:

1. Öznel düşünme özgürlüğü edinme,
2. Fikirleri eş zamanlı geliştirme ve yeni yorumlara, yaratıcı düşünceye açık olma,
3. Özgün biçim geliştirme,
4. Endüstriyel tasarım alanına özgü özel bir bilinç geliştirme,
5. Temel tasarım kavramlarını öğrenme ve uygulama,
6. Ürün, biçim, renk ilişkisini öğrenme,
7. Özgün biçim, form geliştirmede bilgileri kullanabilme,
8. Malzeme bilgisi geliştirme, amaca göre malzeme seçimi yapabilme,
9. Risklere girebilme,
10. Problem çözme yollarını açıkça deneme.

Bu çıktıların elde edilmesini kolaylaştırmak için ders dört aşamalı olarak yapılandırılmıştır (Şekil 1). İlk aşama, çizgi, tarama ve kolaj çalışmaları gibi iki boyutlu uygulamaları içererek öğrencilerin öznel ve özgün düşünme becerilerini geliştirmeye odaklanır. İkinci aşamada, öğrenciler temel

tasarım kavramlarını uygulamaya, yaratıcı düşünmeyi teşvik etmeye ve yeni yorumlar geliştirmeye teşvik edilir. Bu aşama, iki boyutlu çalışmaların üçüncü boyuta aktarılmasını, üç boyutlu düşünme becerilerini geliştirmeye yönelik yüzey çalışmalarını ve birimlerin tekrarları kullanılarak üç boyutlu kompozisyonlar oluşturulmasını içerir.

Şekil 1. 2021 – 2022 OMÜ Endüstriyel Tasarım Bölümü Temel Tasarım Dersi öğrenci çalışmaları örnekleri

Üçüncü aşama, özgün formlar geliştirmeyi, ürün, renk ve form arasındaki ilişkileri keşfetmeyi ve endüstriyel tasarım alanına özgü bir bilinç geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu aşamada yüzey çalışmaları, mevcut ürünlerin analizi, bu ürünler üzerinde çeşitli yüzey çalışmaları ve yüzey desenleri ile renk ve doku ilişkisi kurgularının oluşturulması yer almaktadır. Dördüncü ve son aşamada öğrencilerin risk alma, özgün formlar geliştirme, malzeme bilgisi edinme ve problem

çözme yöntemlerini açıkça deneme kazanımlarını edinmeleri beklenir. Bu aşama, verilen problemlere yanıt olarak çeşitli tasarım deneylerinin gerçekleştirilmesini içerir.

Bu dersteki tasarım süreçleri, öğrencilerin kullanıcı problemlerinden ziyade temel tasarım ilkelerini kullanarak temel problemleri çözmeleri gerektiğinden stüdyo derslerinden farklıdır. Bu aşamalar ve öğrenme çıktıları, tasarım sürecinin yinelemeli ve yansıtıcı doğası, deneyimsel öğrenmenin önemi ve teori ile pratiğin entegrasyonu gibi yerleşik tasarım odaklı düşünme ilkeleriyle uyumludur. Sağlanan referanslar, tasarım odaklı düşünme, tasarım süreci, deneyimsel öğrenme ve iş birliğine dayalı tasarım hakkında daha fazla bilgi sunmakta ve Temel Tasarım kursunda kullanılan pedagojik yaklaşım ve stratejileri desteklemektedir.

BULGULAR ve YORUMLAR

Temel Tasarım derslerinin öğrenme çıktıları değerlendirilirken, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü'nden 50 öğrenci ile anket çalışması yürütülmüştür. Çalışma, öğrencilerin öğrenme çıktılarına ilişkin algılarını değerlendirmeyi ve öğrenim çıktılarından bağımsız olarak dersten elde edilen en güçlü ve en zayıf kazanımları belirlemeyi amaçlamıştır. Ayrıca, öğrencilerden ders çıktılarının başarısını iyileştirmek için önerilerde bulunmaları istenmiştir. Anket katılımcılarının %60,8'i kadın, %39,2'si ise erkektir. Ayrıca, öğrencilerin %72,5'inin üniversite öncesinde herhangi bir temel sanat, tasarım veya çizim eğitimi almadığını belirtmiştir. %27,5 öğrencinin güzel sanatlar lisesi veya lise müfredatlarında bu benzeri dersleri aldığını belirtmiştir.

Ders Çıktıları Kazanımlarının Değerlendirilmesi

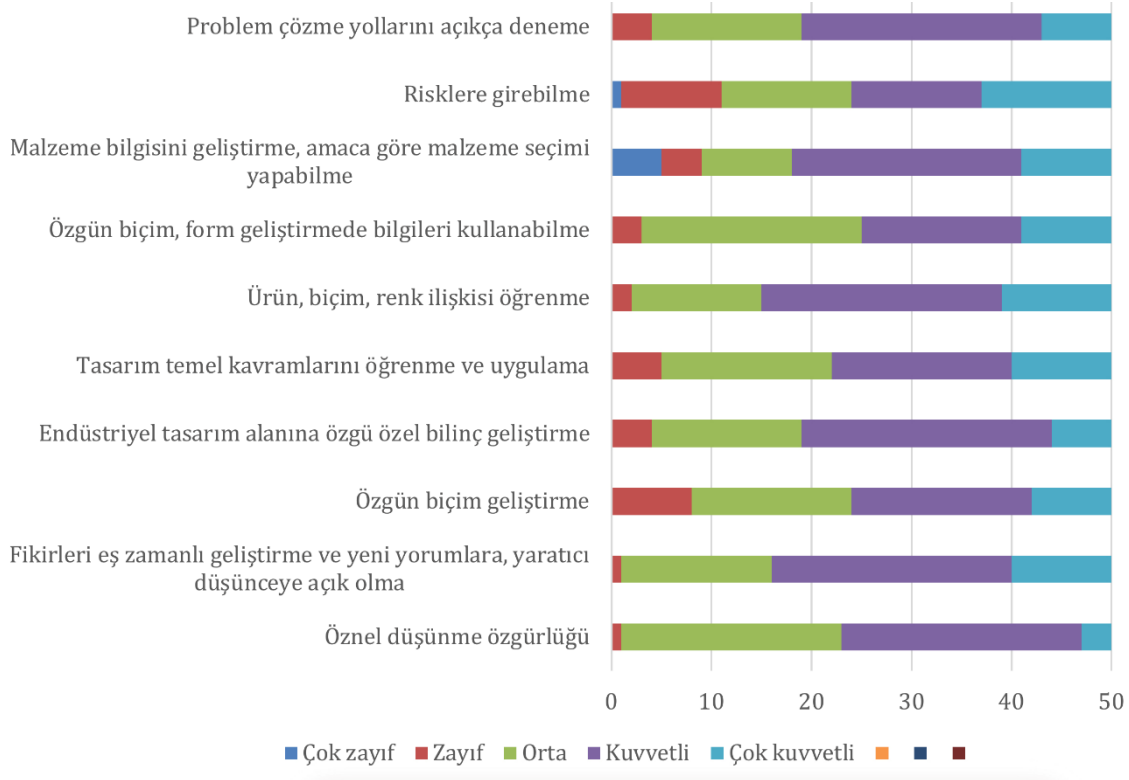
Öğrencilerin ders çıktılarına ilişkin kazanımları incelendiğinde; *özel düşünme özgürlüğü* %48 kuvvetli, %44 orta, %5 çok kuvvetli; *fikirleri eş zamanlı geliştirme ve yeni yorumlara, yaratıcı düşünceye açık olma* %48 kuvvetli, %31 orta, %19 çok kuvvetli; *özgün biçim geliştirebilme* %38 kuvvetli, %30 orta, %15 çok kuvvetli, %15 zayıf; *endüstriyel tasarım alanına özgü özel bir bilinç geliştirme* %52 kuvvetli, %29 orta, %11 çok kuvvetli, %8 zayıf; *tasarım temel kavramlarını öğrenme ve uygulama* %38 kuvvetli, %33 orta, %19 çok kuvvetli, %6 zayıf; *ürün, biçim, renk ilişkisini öğrenme* %48 kuvvetli, %25 orta, %23 çok kuvvetli, %6 zayıf; *malzeme bilgisini geliştirme, amaca göre malzeme seçimini yapabilme* %46 kuvvetli, %19 orta, %17 çok kuvvetli, %10 çok zayıf, %7 zayıf; *risklere girebilme* %27 orta, %26 kuvvetli, %25 çok kuvvetli, %19 zayıf; *problem çözme yollarını açıkça deneme* %50 kuvvetli, %29 orta, %13 çok kuvvetli, %8 zayıf sonuçları elde edilmiştir. Tüm çıktılar incelendiğinde, orta ve güçlü cevapların daha yaygın olduğu gözlemlenirken, çok güçlü ve zayıf cevapların daha az olduğu belirlenmektedir. Tekrar eden zayıf cevapların görüldüğü kazanımlar ise "malzeme bilgisi geliştirme, amaca uygun malzeme seçimi yapma" ve "risklere girebilme" olarak belirlenmiştir (Tablo 1).

Anket katılımcılarının en az yarısı, zayıf ve çok zayıf yanıtlarının yoğun olduğu "malzeme bilgisi geliştirme, amaca uygun malzeme seçimi yapma" ve "risk alma" öğrenim çıktıları da dahil ederek tüm çıktılar için çok kuvvetli ve kuvvetli yanıtlarını vermiştir. Diğer taraftan, "özgün biçim ve şekil geliştirmek için bilgiyi kullanabilme" ve "özel düşünme özgürlüğü" öğrenme çıktıları da orta düzey olarak değerlendirildikleri ön plana çıkmaktadır. Diğer öğrenme çıktıları ise eşit oranlarda orta düzey olarak değerlendirildikleri görülmektedir.

En zayıf olarak değerlendirilen öğrenme çıktıları olan "risk alma" ve "özgün formlar geliştirme" kazanımları diğer çıktılarla kıyaslandığında daha fazla öğrenci tarafından zayıf olarak tanımlanmıştır. "Eş zamanlı fikir geliştirme, yeni yorumlara ve yaratıcı düşünmeye açık olma" ve "özel düşünme özgürlüğü" kazanımların ise en düşük oranda zayıf olarak değerlendirildiği görülmektedir. Bulgular, öğrencilerin çoğunluğunun orta ila kuvvetli düzeyde ders çıktısı kazanımlarını elde ettiğini ortaya koyarken, öğrenme çıktıları geliştirmek için ders tasarımı ve öğretim yöntemlerinde dikkat edilmesi ve iyileştirilmesi gereken belirli alanlar olduğunu da göstermektedir. Ayrıca gelenekselleşmiş temel tasarım eğitimleri için problem çözme, risklere

girebilme, malzeme bilgisi ve özgün biçim geliştirme çıktıları üzerinde iyileştirmeler yapılması gerekliliği de söylenebilmektedir.

Tablo 1. Öğrencilerin Temel Tasarım dersi ders çıktıları kazanımlarını değerlendirilmesi

Güçlü Kazanımların Değerlendirilmesi

Öğrencilerin Temel Tasarım dersindeki ders çıktılarından bağımsız olarak en güçlü kazanımları değerlendirildiğinde, birkaç ana tema ortaya çıkmaktadır. Anket sonuçlarına göre, öğrenciler tarafından en sık dile getirilen güçlü çıktılar "tasarım kavramı ve süreci", "problem çözme", "özgünlük" ve "el becerisi" olmuştur. Bu bulgular, öğrencilerin tasarım ilkeleri ve süreçlerini anlama ve uygulamalarının yanı sıra tasarım problemlerini yaratıcı bir şekilde çözüme becerilerinde de önemli bir gelişme algıladıklarını göstermektedir (Şekil 2).

Şekil 2. Öğrencilerin temel tasarım dersi öğrenim çıktıları çerçevesinde en güçlü kazanımları

Öğrenciler, iki dönem boyunca belirli beceri ve tutumların gelişimine odaklanmışlardır. Tasarım sürecinde zaman yönetimi ve planlama becerilerini etkili bir şekilde kullanmayı öğrenmişlerdir. Ayrıca, her tasarım problemi ve tasarım örneklerini incelerken duydukları merakı ifade etmişler ve çevrelerindeki tasarımlara yönelik farkındalıklarını arttırmış olduklarını belirtmişlerdir. Bazı öğrenciler, başlangıçta bu becerilere sahip olmasalar bile çizim ve yaratıcılık alanlarında kendilerini geliştirdiklerini belirtmişlerdir. Bu durum, Temel Tasarım dersinin öğrencilere tasarım araçlarını kullanma ve iletme fırsatları sunduğunu göstermektedir.

Öğrencilerin yanıtları tasarım süreci ve işlevselliğin önemi konusundaki anlayışlarına ışık tutmaktadır. Bazı öğrenciler tasarım sürecinin kolay olmadığını ve kapsamlı düşünme ve deneme süreçlerinin gerektirdiğini vurgulamıştır. Ayrıca tasarımlarında yalnızca görünüme odaklanmak yerine işlevsellik ve problem çözme kaygısının da önemini farkındalığı vurgulamışlardır. Bu durum, estetiğin pratiklikle dengelenmesi gereken tasarımın çok yönlü doğasına ilişkin bir anlayışı yansıtmaktadır.

Ayrıca, öğrenciler her bir tasarım kararının ardındaki mantığı anlamının önemini farkına varmışlardır. Çalışmalarının ardındaki nedeni bilmenin çok önemli olduğunu, bunun da tasarımda amaç ve niyetin daha derin bir şekilde anlaşıldığını gösterdiğini belirtmişlerdir. Öğrenciler, dersin planlanmamış durumları analiz etme ve bunlara yanıt verme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olduğunu belirterek, uyum sağlama ve sorun çözme becerilerinin gelişimini vurgulamışlardır. Bu da Temel Tasarım dersinin tasarımda eleştirel düşünme ve esnekliği teşvik etmedeki değerini ortaya koymaktadır.

Son olarak, öğrenciler tasarım sürecinde cesaret ve risk alma ihtiyacını da dile getirmişlerdir. Daha cesur düşünmenin ve risk almaya açık olmanın önemi vurgulanmıştır. Bu da dersin sadece teknik beceriler kazandırmakla kalmayıp öğrencileri yaratıcılığı benimsemeye ve yenilikçi fikirleri keşfetmeye teşvik ettiğini göstermektedir. Öğrenciler tasarım kavramları ve süreçleri, problem çözme yetenekleri, özgünlükleri ve el becerileri konusunda anlayışlarının geliştiğini belirtmişlerdir. Ders ayrıca zaman yönetimi, merak, uyum sağlama ve eleştirel düşünme gibi önemli becerileri de geliştirmektedir. Öğrencilerin düşünceleri, tasarımın çok yönlü doğasını ve tasarım sürecinde işlevsellik, mantık ve risk almanın önemini vurgulamaktadır.

Zayıf Kazanımların Değerlendirilmesi

Öğrencilerin dersindeki ders çıktılarında bağımsız olarak en zayıf kazanımları değerlendirildiğinde, birkaç ortak zayıflık tespit edilmiştir. En sık dile getirilen zayıf yönler "yaratıcılık", "teknik çizim", "el becerisi", ve "zaman yönetimi" olmuştur. Bu bulgular, öğrencilerin fikirlerini somut tasarımlara dönüştürmede, temel tasarım ilkelerini uygulamada ve zamanlarını etkin bir şekilde yönetmede zorluklarla karşılaştıklarını göstermektedir (Şekil 3).

Tasarım eğitiminde yaratıcılığın zayıf olması, öğrencilerin karşılaştığı önemli bir sorundur. Bu durum, genellikle öğrencilerin üniversite eğitimleri öncesinde yaratıcı düşünme süreçlerinin kısıtlı bir şekilde ele alınması ile ilişkilendirilir. Aynı zamanda iki dönem tasarım eğitimi almış öğrencilerin belirli bir seviyede yaratıcılık kazanımlarına da sahip olmaları beklenmektedir. Bu çerçevede dersin güncelleme gerekmektedir. Öğrenciler tarafından vurgulanan zayıflıklardan biri de el becerileri olarak tanımlanmıştır. Özellikle sayısal tabanlı bir eğitimden gelen öğrenci profilinin uygulamalı bir eğitime adaptasyonu bu beceriler konusunda öğrencileri kısıtlamaktadır. Öğrenciler tarafından dile getirilen bir diğer zayıflık ise temel tasarım ilkelerini uygulayamamak olmuştur. Temel Tasarım dersi bağlamında, öğrencilerin tasarımlarını doğru ve incelikli bir şekilde uygulamakta zorlanmış olmaları muhtemeldir. Bu zayıflık, çalışmalarının genel kalitesini ve işçiliğini etkilemiş olabilir.

Buna ek olarak, öğrenciler teknik çizim ve pafta hazırlama konusundaki bilgi eksikliklerini de bir zayıflık olarak tanımlamışlardır. Teknik çizim ve pafta hazırlama, fikirlerin doğru bir şekilde temsil edilmesini ve görsel unsurların düzenlenmesini içerdiğinden tasarımda temel becerilerdir. Öğrencilerin bu becerileri yeterince anlamamaları, tasarım konseptlerini etkili bir şekilde iletme becerilerini sınırlamış olabilir. Ayrıca, öğrenciler doğru malzeme seçiminin yetersizliğini bir zayıflık olarak belirtmişlerdir. Malzeme seçimi, nihai ürünün işlevselliğini, estetiğini ve genel

kalitesini doğrudan etkilediği için tasarımın kritik bir yönüdür. Öğrencilerin bu alandaki bilgi veya anlayış eksikliği, amaçlanan hedefleri tam olarak karşılamayan veya istenen görsel ve dokunsal niteliklerden yoksun tasarımlarla sonuçlanmış olabilir.

Şekil 3. Öğrencilerin temel tasarım dersi öğrenim çıktıları çerçevesinde en zayıf kazanımları

Öğrenciler fikirlerini çizim yoluyla anlatmakta zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Tasarım fikirlerinin etkili bir şekilde iletilmesi tasarım sürecinde çok önemlidir ve çizim görsel iletişimin birincil aracıdır. Öğrencilerin bu alandaki zorlukları, temel tasarım kavramları ve ders çerçevesinde belirlenen tasarım problemlerinin çözümlerini aktarma becerilerini engellediği ve yaratıcı ifadelerini sekteye uğrattığı gözlemlenmektedir.

Öğrenim Çıktıları Çerçevesinde Önerilerin Değerlendirilmesi

Öğrencilerin temel tasarım dersi için önerileri değerlendirildiğinde “dersin teorik kısmının artırılması”, “ders esnasında daha etkin geri bildirimlerin verilmesi”, “atölyelerin geliştirilmesi”, “grup çalışmalarının artırılması”, “dersin hocasıyla etkileşimin artırılması” cevapları ağırlıklı olarak verilmiştir (Şekil 4).

Şekil 4. Öğrencilerin temel tasarım dersi öğrenim çıktıları çerçevesinde önerileri

Öğrencilerin Temel Tasarım dersine yönelik önerileri değerlendirildiğinde belirlenen öneriler dersin teorik kısmının artırılması, daha etkili geri bildirim sağlanması, atölye çalışmalarının geliştirilmesi, grup çalışmasının artırılması ve eğitmenle etkileşimin artırılması olmuştur. Öğrenciler tarafından ortaya konulan bir öneri, derslere daha aktif katılıma olanak tanıyan uygulamalar yapılmasıdır. Bu, öğrencilerin uygulama çalışmaları ile birlikte tartışmalar ve problem çözme aktiviteleri yoluyla öğrenme sürecine aktif olarak dahil oldukları tasarım süreci vurgusuna vurgu yapmaktadır.

Ders içeriği ve beklenen çıktılar ile atölye altyapısı uyumsuzluğu ve sarf malzeme eksikliği ve maliyetleri problem olarak belirtilmek ile birlikte bu gereksinimlerin sistematik olarak karşılanabilmesi önerisinde bulunmaktadır. Ders kazanımlarının artırılması için sınıf arkadaşlarıyla etkileşimi artırmanın önemi vurgulanmaktadır. Özellikle grup çalışmalarında etkileşimle birlikte derse yaklaşımın daha verimli olduğu belirtilmektedir. İşbirliğine dayalı öğrenme ve grup çalışmasının öğrenci katılımını artırdığı ve daha derin öğrenmeyi teşvik ettiği vurgulanmıştır. İşbirliğine dayalı bir ortamı teşvik ederek, öğrenciler farklı bakış açılarından faydalanabilir, fikir alışverişinde bulunabilir ve ekip çalışması becerilerini geliştirebilirler.

Öğrenciler ayrıca öğretim görevlileri ile iletişimin ve dersler sırasında bireysel öğrenci desteği için daha fazla zaman ayrılmasının önemini vurgulamıştır. Etkili iletişim ve kişiselleştirilmiş geri bildirim, öğrencilerin öğrenmesi ve gelişimi için önemlidir. Ayrıca, öğrenciler alternatif malzemelerle atölye çalışmalarının geliştirilmesini önermişlerdir. Bu öneri, uygulamalı deneyimler sağlama ve öğrencileri çeşitli malzeme ve tekniklere maruz bırakma fikriyle uyumludur. Öğrenciler, alternatif malzemelerle atölye çalışmaları yaparak yaratıcılık olanaklarını genişletebilir ve daha geniş bir beceri seti oluşturabilir. Bir başka öneri olarak, Temel Tasarım dersinin diğer derslerle entegre edilmesi gerekliliğidir. Özellikle çizim, teknik resim, tasarım/sanat tarihi gibi dersler ile entegrasyon sonucu dersin verimliliğinin artacağı, öğrencilerin ise daha kapsamlı çıktılara ulaşabileceği belirtilmiştir. Bu dersler arası etkileşim, farklı bilgi kümeleri arasındaki bağlantıları güçlendirebilir ve öğrencilere tasarım ilkeleri ve uygulamaları hakkında bütünsel bir anlayış sağlayabilir.

SONUÇ

Endüstriyel tasarım eğitimi perspektifinde temel tasarım dersi öğrenme çıktıları ve öğrenci görüşleri değerlendirildiğinde, çıkarılabilecek çeşitli sonuçlar bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi, temel tasarım eğitiminin Bauhaus'dan bu yana her zaman disiplinler arası bir konuma sahip olduğudur. Bu durum, dersin tanımının ve gerekliliklerinin günümüz talepleri doğrultusunda

yeniden değerlendirilmesi gerektiği anlamına gelmektedir. Bu yeniden değerlendirme ihtiyacı, ders işleniş sırasında ve öğrencilerle yapılan araştırmada ortaya çıkmaktadır. Araştırma sonucunda ders çıktı ve kazanımlarının yeniden planlanması yerine dersin işleyişi ve farklı derslerle etkileşimi üzerine ele alınabilecek notalar ortaya çıkmaktadır. Mevcut ders planı ve öğrenim çıktıları çerçevesinde öğrencilerin kazanımlarının yeterli olduğu gözlemlenmektedir. Fakat öğrencilerin bu çıktılardan bağımsız olarak yaptıkları değerlendirmelerde, öğrenim kazanımlarından farklı olarak yorumlanabilecek önerilerin ortaya çıktığı belirlenmektedir.

Öğrencilerin önerileri, güçlü ve zayıf kazanımlarla birlikte değerlendirildiğinde, endüstriyel tasarım alanı için birinci sınıf kurgusunun tüm dersler çerçevesinde bütüncül bir şekilde ele alınma gerekliliği araştırma sonucunda ortaya konulmaktadır. Birinci sınıf derslerinden sonra öğrencilerin edindikleri kazanımların üst sınıflarda farklı derslerde kullanılması uygun görülmektedir; ancak birinci sınıf öğrencilerinin üniversite öncesi tasarım eğitimi almamaları, birinci sınıf dersleri arasında etkileşimin azalmasına neden olmaktadır. Temel tasarım dersiyle birlikte çizim, teknik çizim, endüstriyel tasarıma giriş gibi endüstriyel tasarım eğitimine giriş amaçlı konumlandırılan derslerin kazanımlarının aynı anda sağlanması, özellikle mesleki yeterlilikler çerçevesinde değerlendirilen yaratıcılık, el becerisi ve teorik altyapı gibi çıktıların öğrenciler tarafından birinci sınıf sonunda hala eksik olarak tanımlanmasına neden olmaktadır.

Bu durumun etkilerinden biri, özellikle akran öğrenmesinin önemine vurgu yapılmasına neden olmaktadır. Özellikle grup çalışmaları ve öğrencilerin birbirlerinden öğrenebilecekleri ortamların kurulması, öğrenciler arasında iş birliğini ve bilgi alışverişini teşvik etmelidir. Ayrıca, temel tasarım çalışmalarının ürün tasarımı ile ilişkilendirilmesinin öğrenciler için faydalı olduğu çalışma çerçevesinde çıkartılabilecek sonuçlardandır. Proje stüdyolarında yoğun olarak uygulanan problem odaklı düşünme, teknik çizim, model yapımı ve malzeme seçimi gibi becerilere duyulan ihtiyaç da vurgulanabilir. Bu farkındalık, öğrencilerin temel tasarım dersinin gerekliliklerini farklı bir perspektiften görmelerini ve eksik olabilecekleri alanları tespit etmelerini sağlamıştır.

Temel tasarım dersi incelendiğinde, dersi güncellemek için çok sayıda fırsat olduğu ortaya çıkmaktadır. Ancak atölye eksiklikleri, disiplinler arası çalışmaların yetersizliği ve maliyet sorunları gibi faktörler de dersin etkili bir şekilde işlenmesini engelleyebilir. Örneğin, üniversite kaynaklarının durumu ve uygun kullanımı, program kontenjanları ve öğrenci başına düşen eğitmen sayısı, dersin işleyişini doğrudan etkilemektedir. Sonuç olarak, temel tasarım eğitiminin yeniden değerlendirilmesi ve günümüz taleplerini karşılayacak şekilde güncellenmesi, endüstriyel tasarım birinci sınıf dersleri ve üst dönem dersleri ile entegrasyonunun kurulması gerekmektedir. Öğrenciler arasında akran öğrenimini geliştirmeyi, teknik beceri gereksinimlerini ele almayı ve atölye eksiklikleri ve disiplinler arası çalışmalar gibi faktörleri göz önünde bulundurmamak gerekmektedir.

Araştırmanın kısıtları birkaç çerçeveden ele alınabilir. Öncelikle kullanılan örneklem, sadece bir üniversitedeki birinci sınıf endüstriyel tasarım öğrencilerinden oluşmaktadır. Bu durum, elde edilen sonuçların genelleme yapılabilirliğini sınırlayabilir. Anket sorularının doğru ve anlaşılır bir şekilde formüle edilmesi önemli olmak ile birlikte öğrencilerin cevaplarındaki öznel değerlendirmelerin güvenilirliği de dikkate alınmalıdır. Araştırma sadece bir akademik yıl boyunca gerçekleştirilmiştir. Dersin yapısal veya kurumsal değişikliklerin etkisini değerlendirmek için daha uzun bir zaman dilimi gerekebilir. Çalışma öğrencilerin algıları ve deneyimleri üzerine odaklanmıştır. Ancak, dersin yapısal veya kurumsal faktörleri gibi diğer etkileyici faktörlerin dikkate alınması önemlidir.

KAYNAKLAR

- Akbulut, D. (2014). Tasarımda temel etkileşim: Temel tasarım eğitiminde bütünleşik ortak zemin. *Sanat ve Tasarım Dergisi*, 1(13), 23-40.
- Akbulut, D., Gedik, E., Kesdi, H., Baş, A., and Oran, Y. (2019). Transition from basic design to product design: A new practical basis, in Börekçi, N., Koçyıldırım, D., Korkut, F. and

- Jones, D. (eds.), *Insider Knowledge, DRS Learn X Design Conference 2019*, 9-12 July, Ankara, Turkey. <https://doi.org/10.21606/learnxdesign.2019.04109>
- Akbulut D., Kesdi H. (2017). On context, concepts and research: An approach in basic design. *The Design Journal*, 20 (1), 1197-1211. <https://doi.org/10.1080/14606925.2017.1352650>
- Bayırlı, Ü. (2015). *Evaluation of basic design education at METU department of industrial design*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ortadoğu Teknik Üniversitesi.
- Cross, N. (1990). The nature and nurture of design ability. *Design Studies*, 11(3), 127-140. [https://doi.org/10.1016/0142-694x\(90\)90002-t](https://doi.org/10.1016/0142-694x(90)90002-t)
- Demirbaş, O., Demirkan, H. (2003). Focus on architectural design process through learning styles. *Design Studies*, 24, 437-456.
- Denel, B. (1981). *Temel tasarım ve yaratıcılık*. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları.
- Denel, B. (1998). Temel tasarım ve değişim. Teymur, N. ve Dural, T. A. (eds.) *Temel Tasarım/Temel Eğitim* içinde. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları.
- Güngör, İ. H. (2005). *Temel Tasarım*. Patates Baskı.
- Gürer, L. (1998). Yüksek öğretimde görsel sanat eğitimi. Teymur, N., Dural, T. A. (eds.). *Temel Tasarım/Temel Eğitim* içinde. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları.
- Gray, D. E. (2004). *Doing research in the real world*. Sage.
- Houghton, N. (2016). Six into one: The contradictory art school curriculum and how it came about. *International Journal of Art & Design Education*, 35(1), 107-120. <https://doi.org/10.1111/jade.12039>
- Huang, X., Ball, R., & Wang, W. (2020). Comparative study of industrial design undergraduate education in China and USA. *International Journal of Technology and Design Education*, 31(3), 565-586. <https://doi.org/10.1007/s10798-020-09563-4>
- Kavas, K. R., Erbaş, İ. K., & Mutlu Danacı, H. (2016). A reinterpretation of the suprematist painterly space for the comprehension of basic design in architectural education&Mimarlık eğitiminde temel tasarımın kavranmasına yönelik olarak süprematist resim uzamının yeniden değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 13(3), 5813-5825. <https://www.j-humansciences.com/ojs/index.php/IJHS/article/view/4149>
- Lang, J. (1998). Öğrenciler için mimarlığa giriş: Temel tasarım dersini yeniden düşünmek. Teymur, N. ve Dural, T. A. (eds.). *Temel Tasarım/Temel Eğitim* içinde. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları.
- Lauer, D. A., & Pentak, S. (2011). *Design basics*. Cengage Learning.
- O'Connor, Z. (2021). Traditional colour theory: A review. *Color Research & Application*, 46(4), 838-847. <https://doi.org/10.1002/col.22609>
- Özkar, M. (2009). Soyut düşünme ve yaparak öğrenme: Temel tasarım eğitiminin Amerika'daki başlangıçları. *Bauhaus: Modernleşmenin Tasarımı* içinde (ss. 135-151). İletişim Yayınları.
- Patton, M. Q. (2014). *Qualitative research & Evaluation methods: Integrating theory and practice* Google Books. Sage Publication.
- Seylan, A. (2019). *Temel tasarım*. YEM Yayınları.
- Teymur, N. (1998). Tasarlanacak bir dünya için temel tasarım eğitimi (önsöz). Teymur, N. ve Dural, T. A. (eds.). *Temel Tasarım/Temel Eğitim* içinde. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları.
- White-Hancock, L. (2022). Insights from bauhaus innovation for education and workplaces in a post-pandemic world. *International Journal of Technology and Design Education*, 33(1), 261-279. <https://doi.org/10.1007/s10798-022-09729-2>
- Wong, W. (1993). *Principles of form and design*. Van Nostrand Reinhold.
- URL-1 <https://guzelsanatlar.omu.edu.tr/tr/akademik/endustriyel-tasarim-bolumu/program-icerigi>

Extended Abstract

Despite the acknowledged importance of the "Basic Design" course in industrial design education, its field-specific planning is scarcely covered in the literature. While the course appears in various curricula with similar content, few studies address its curriculum-specific development and specialization (Denel, 1981; Akbulut, 2014; Seylan, 2019). The basic design course's achievements, its contributions to design education, and its implementation are critiqued by students, educators, designers, and researchers for various reasons (Bayırlı, 2015). Additionally, given the transformation of industrial design education over the past 20 years, students have noted the need to update the course content, particularly its focus on visual organization and expression abilities. The Basic Design course inherits the educational model and theoretical framework of the Bauhaus and similar avant-garde schools from the early 20th century, encompassing art and design disciplines (Kavas et al., 2016). Educational practices typically aim to impart knowledge, skills, and sensitivity (Akbulut & Kesdi, 2017), and design education curricula include courses that develop design knowledge, skills, and technical infrastructure (Demirbaş & Demirkan, 2003). Teymur (1998) emphasizes that basic design education should be tailored to specific fields. This study aims to evaluate the course content and outcomes designed specifically for industrial design students, the primary stakeholders of the course. In Turkey, first-year industrial design students, transitioning from a numerically-oriented education system, encounter design thinking and application through the Basic Design course. This course helps them adapt to the design education system, teaching them to think using basic design and visual organization elements and principles and to express their ideas in two and three dimensions (Akbulut et al., 2019). This study aims to monitor the outcomes of a basic design course over two semesters and enable students to evaluate their design education achievements. At Ondokuz Mayıs University, the 2022-2023 Basic Design I and Basic Design II courses were selected as case studies. The study evaluated learning outcomes by analyzing subject presentations, studies, and evaluations through student feedback. A questionnaire with 10 elective questions and 3 open-ended questions was administered to 50 first-year industrial design students over two semesters. The optional questions used a 5-point Likert scale (Gray, 2004), allowing students to rate the learning outcomes from very weak to very strong. Open-ended questions focused on identifying the strongest and weakest course outcomes and gathering suggestions for improvement. Responses were coded and interpreted using Patton's (2014) methodology. This research aligns with qualitative principles, collecting and analyzing subjective data to gain insights into students' perceptions and experiences in the basic design course. The combination of Likert scale and open-ended questions provides a comprehensive understanding of student evaluations and recommendations. The survey revealed that 60.8% of the participants were female and 39.2% were male. Additionally, 72.5% had no prior education in basic art, design, or drawing before university. These demographic characteristics provide insight into the students' backgrounds and prior knowledge, influencing their perceptions and achievements in Basic Design courses. Evaluating the learning outcomes and student opinions reveals that basic design education has maintained an interdisciplinary position since the Bauhaus era. This interdisciplinary nature necessitates re-evaluation to meet contemporary demands, a need highlighted by both course teaching and student research. Instead of re-planning course outcomes, the study found that the current lesson plan and learning outcomes are adequate. However, students independently suggested improvements that differed from the existing learning outcomes. Students' suggestions, combined with the evaluation of strong and weak learning outcomes, underscore the need for a holistic approach to the first-year industrial design curriculum. While first-year students' lack of prior design education reduces interaction between courses, utilizing their achievements in upper-grade courses is deemed appropriate. The simultaneous provision of basic design, drawing, technical drawing, and introduction to industrial design courses leads students to identify creativity, manual skills, and theoretical background as incomplete by the end of the first year. This situation highlights the importance of peer learning. Group work and environments that encourage collaboration and information exchange among students are crucial. Associating basic design studies with product design is also beneficial. Skills like problem-oriented thinking, technical drawing, model making, and material selection, practiced in project studios, are essential. This awareness allows students to view basic design course requirements from a new perspective and identify areas for improvement. The analysis reveals opportunities to update the basic design course. However, challenges such as workshop shortages, inadequate interdisciplinary studies, and cost issues can hinder effective teaching. University resources, program quotas, and instructor-to-student ratios directly impact the course's functionality. In conclusion, basic design education needs to be re-evaluated and updated to meet today's demands, integrating with first-year industrial design courses and upper-semester courses. Enhancing peer learning, addressing technical skill requirements, and considering workshop shortages and interdisciplinary studies are necessary steps for improvement.